

Sygn. akt V Ka 811/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Marek Walentynowicz (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Przykucki

SO Przemysław Żmuda

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Grosiak

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Małgorzaty Siwek-Sokólskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. sprawy

R. L.

oskarżonego z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie

z dnia 17 października 2013r. sygn. akt II K 628/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę wymiaru kary orzeczonej w punkcie 1 uzupełnia o przepis art. 178§1 kk,
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt V Ka 811/13

UZASADNIENIE

R. L. został oskarżony o to, że:

w dniu 25 maja 2013 roku w K. jadąc al. (...) z kierunku skrzyżowania z ul. (...) w kierunku skrzyżowania z ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,10 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy marki N. (...) o nr rej. (...) i na prostym odcinku drogi zjechał na prawy pas drogi a następnie na chodnik po czym uderzył w latarnię, w następstwie czego pasażerka tego samochodu K. B. doznała złamania w obrębie twarzoczaszki w obrębie stropu oczodołu lewego oraz naruszenia funkcji centralnego układu nerwowego pod postacią wstrząśnienia mózgu, a także obrażeń zewnętrznych głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres dłuższy niż siedem dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178§1 kk.

Sąd Rejonowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 17 października 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 628/13:

1. uznał oskarżonego R. L. za winnego popełniania zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk skazał go na karę 2 lat pozbawiania wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk. i art. 43 § 1 kk. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, na poczet którego na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 maja 2013 roku do dnia 17 października 2013 roku,
3. na podstawie art. 71 § 1 kk. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 kk. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych,
4. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w kwocie 466,10 zł i wymierzył mu opłatę w wysokości 500 złotych.

Powyższy wyrok apelacją na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator zarzucając:

- obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 178 § 1 kk polegającą na błędnym nie powołaniu tego przepisu w podstawie prawnej skazania R. L., podczas gdy przepis ten winien być powołany obok przepisu art. 177 § 1 kk,
- obrazę przepisów postępowania art. 413 § 1 pkt 6 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na tym, że Sąd nie wskazał w podstawie skazania wszystkich zastosowanych przepisów ustawy karnej, tj. przepisu art. 178 § 1 kk.

Podnosząc ten zarzut, na podstawie art. 427 § 1 część druga kpk, art. 437 § 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1. poprzez uzupełnienie podstawy skazania o przepis art. 178 § 1 kk oraz pozostawienie pozostałych jego rozstrzygnięć w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, chociaż intencje skarżącego należało odtworzyć również w oparciu o uzasadnienie apelacji.

Nie ulega wątpliwości, że art. 178 § 1 kk znalazł się, jak wynika z sentencji wyroku w podstawie skazania. Natomiast uchybienie nastąpiło przez brak tego przepisu w podstawie wymiaru kary. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że zawarte w art. 178§ 1 kk sformułowanie „skazując sprawcę” przemawia za stwierdzeniem, że przepis ten przewiduje nadzwyczajne obostrzenie kary (patrz. uchwała SN z 16 marca 1999 roku, I K 274/99, OSNKW 1999, nr 5-6, poz. 27). Polega ono na orzekaniu kary pozbawienia wolności przewidzianej za przypisane przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy tego zagrożenia również zwiększonego o połowę. Art. 178 § 1 kk wskazuje więc pośrednio jaka kara i w jakiej wysokości ma być orzeczona. Jest to typowe nadzwyczajne obostrzenie kary. Jeżeli więc przyjąć, że art. 178 § 1 kk nie jest typem kwalifikowanym przestępstw w nim wymienionych, to nie powinno budzić żadnej wątpliwości, że przepis ten należy powoływać nie tylko w kwalifikacji prawnej czynu, ale konieczne jest też powołanie go w podstawie prawnej wymiaru kary. Powołanie się apelującego na wskazane w uzasadnieniu środka odwoławczego orzeczenie SN należy więc uznać za trafne. Nie powołanie z kolei art.178 § 1 kk w podstawie wymiaru kary jest naruszeniem, w ocenie Sądu Okręgowego, przepisów postępowania które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Z tego powodu Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę wymiaru kary orzeczonej w punkcie 1 uzupełnił o przepis art. 178 § 1 kk. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kk za słuszne uznał zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.